

**Miljøministerens besvarelse af spørgsmål
nr. AO, AP og AQ (alm. del) stillet af
Folketingets Sundheds- og
Forebyggelsesudvalg.**

Spørgsmål AO

Vil ministeren klarlægge, i hvilken udstrækning den nye vindmøllebekendtgørelse lever op til sit formål om at beskytte naboer mod gener fra vindmøller, herunder om støjgrænsen og afstandsgrænsen sikrer den nødvendige beskyttelse?

Spørgsmål AP

Vil ministeren redegøre for forløbet i forbindelse med udarbejdelsen af den endelige vindmøllebekendtgørelse, og oplyse om hun finder, at alle relevante eksperter er blevet hørt og lyttet til i processen?

Spørgsmål AQ

Vil ministeren redegøre for kommunernes muligheder for at gribe ind ved overtrædelse af vindmøllebekendtgørelsen, og finder ministeren at kommunerne har de nødvendige værktøjer?

Indledning

Flere vindmøller er afgørende vigtigt for Danmark. Der skal sættes rigtig mange møller op i og omkring Danmark, så vi ikke er afhængige af forurenende olie og kul.

Vi har lavet en bred aftale i Folketinget bl.a. sammen med Venstre om, at halvdelen af Danmarks traditionelle el-forbrug skal komme fra vindenergi i 2020 – om kun ni år.

For mig er det vigtigt at slå fast, at det ikke betyder at naboer til vindmøller skal lide under støjproblemer. Derfor har vi sat grænser for støjen. Og det er ikke vejledende grænser, men bindende grænser, som gælder støjen fra alle møller på én gang.

Nu har vi som det første land i verden også bindende grænser for lavfrekvent støj fra vindmøller. Kommunerne har fået et redskab, der bør betrykke borgerne i forhold til den lavfrekvente støj.

Alle aktiviteter i samfundet har konsekvenser. Jeg er helt opmærksom på, at når vi anlægger en motorvej eller der bliver opført en vindmølle, så er der nogle borgere, som bliver generet af det. Vi har valgt at sætte grænser for, hvor meget borgerne kan blive generet af støj. Grænserne for de forskellige typer af støj

er forskellige, fordi de ikke bliver oplevet på samme måde. Derfor har vi meget lavere grænser for støj fra vindmøller end fra veje, og den måde, støjgrænserne håndhæves på, er også forskellige.

Vi har et meget effektivt redskab til at håndtere støj fra vindmøller, så der ikke er borgere, der er udsat for højere støj end vindmøllebekendtgørelsens støjgrænser. Men der er rigtig mange boliger her i landet, som er mere belastet med vejstøj end den vejledende grænseværdi.

Det er naturligvis ikke en undskyldning for at negligere vindmøllestøj, og det gør jeg heller ikke. Men jeg vil gerne opfordre til, at vi ser på støjproblemerne i deres rette proportioner.

[Svar på spørgsmål AO]

Formålet med vindmøllebekendtgørelsen er at sikre naboer til vindmøller imod at blive generet af støjen. Bekendtgørelsens regler om støj og om, at vindmøller skal anmeldes inden de kan blive opført, har i det væsentligste været de samme siden den første vindmøllebekendtgørelse kom i 1991.

Sidste år blev vindmøllebekendtgørelsen revideret, fordi det blev aftalt i forligskredsen bag det nationale testcenter i Østerild at sætte

faste grænser for lavfrekvent støj fra vindmøller. Så nu gælder reglerne om anmeldelse og mulighed for at gribe ind over for generende støj for at beskytte vindmøllenaboerne også for den form for støj.

Forligskredsen havde ikke ønske om, at de allerede eksisterende støjregler skulle skærpes ved samme lejlighed, og Miljøstyrelsen har vurderet, at det ikke er faglige grunde til at skærpe støjgrænserne.

Undersøgelser har vist, at en støjbelastning, som svarer til grænseværdien for vindmøller, og som kan findes ved de mest støjbelastede boliger i nærheden af vindmøller, vil opleves som stærkt generende af ca. 4 % af de mest støjbelastede naboer i et boligområde og ca. 11,5 % af de mest støjbelastede naboer i det åbne land.

Støjgrænserne for vindmøller svarer på den måde godt til det beskyttelsesniveau, der er lagt til grund for de vejledende støjgrænser for andre typer af støj som støjen fra veje og jernbaner. Her svarer grænseværdierne til, at omkring 10 % af naboerne oplever støjen som stærkt generende.

Afstandsgrænsen, der gælder for planlægning for vindmøller, og som er fastsat i

vindmøllecirkulæret, har til formål at forebygge mod væsentlige visuelle gener fra vindmøller. Støjgrænsen for vindmøller gælder uafhængigt af afstanden.

[Svar på spørgsmål AP]

Forud for den offentlige høring af den reviderede vindmøllebekendtgørelse i november 2011, arrangerede Miljøstyrelsen i maj - juni en "teknisk forhøring", hvor grundlaget for de nye regler om lavfrekvent støj blev drøftet i en kreds af interessenter og eksperter. Efter den tekniske forhøring arbejdede styrelsen videre med de nye regler, og den reviderede bekendtgørelse blev udsendt i offentlig høring den 3. november.

Bemærkningerne fra de 38 høringsparter, som afgav kommentarer ved den offentlige høring, kan i store træk inddeles i tre grupper:

1. Landsforeningen Infralyd & Miljø, Aalborg Universitet, Riddertofte Beboerforening og Kappelgruppen, Landsforeningen for bedre Miljø, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, og Dansk Selskab for Arbejds- og Miljømedicin, som mente at støjreglerne for vindmøller ikke var tilstrækkeligt restriktive og foreslog

forskellige punkter, hvor især de hidtil gældende regler for den almindelige støj - men også de nye regler om lavfrekvent støj - skulle skærpes.

2. DI, Vindmølleindustrien, Dansk Energi, og Danmarks Vindmølleforening, som mente at reglerne om lavfrekvent støj var for restriktive og burde lempes.

3. Kommuner, KL, de to konsulentvirksomheder Delta og Grøntmij samt Godkendelsessekretariatet for Vindmøller, som foreslog tekniske ændringer og præciseringer.

Miljøstyrelsen har sammenfattet høringssvarene og givet faglige kommentarer hertil. Miljøstyrelsens høringsnotat gør rede for de faglige vurderinger af de enkelte forslag.

Specielt med hensyn til forslagene om at skærpe grænserne for den almindelige støj fra vindmøllerne fremgår det af høringsnotatet, at Miljøstyrelsen på baggrund af de seneste undersøgelser af sammenhængen mellem vindmøllestøj og den oplevede gene ikke finder belæg for at ændre de hidtil gældende støjgrænser.

På den baggrund tog forligskredsen stilling til den endelige bekendtgørelse, herunder en række ændringer af bekendtgørelsen på baggrund af høringen.

[Svar på spørgsmål AQ]

Det er kommunerne, som fører tilsyn med, at vindmøllebekendtgørelsen bliver efterlevet. Hvis ikke reglerne overholdes, er der tale om et ulovligt forhold, som kommunen skal gribe ind over for, med mindre det er af underordnet betydning.

De almindelige regler om tilsyn og håndhævelse, som fremgår af kapitel 9 i miljøbeskyttelsesloven, gælder også for vindmøller. Det betyder, at ejeren af en vindmølle efter kommunens anmodning skal give alle oplysninger, som har betydning for at kommunen kan vurdere støjen og de eventuelle muligheder for afhjælpende foranstaltninger. Specielt giver vindmøllebekendtgørelsen mulighed for, at kommunen kan påbyde vindmøllens ejer at få foretaget støjmålinger og -beregninger for egen regning. Her ud over er der vide muligheder for, at kommunen kan udbede sig de oplysninger, som er nødvendige for tilsynet.

Miljøstyrelsen har for nylig offentliggjort en vejledning om støj fra vindmøller, som giver anvisninger og hjælp til kommunernes administration af vindmøllebekendtgørelsen.

Miljøbeskyttelseslovens bestemmelser om håndhævelse, vindmøllebekendtgørelsen og den nye vejledning er nogle rigtig gode værktøjer, som kommunerne kan bruge til at sikre, at naboerne til vindmøller ikke bliver generet af støjen.